

Zbigniew Bagniewski

Tomice, pow. Głubczyce. Stanowisko A

Informator Archeologiczny : badania 4, 37

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szłych badań wskazane byłoby wykupienie części terenu kopalni i utworzenie tam rezerwatu archeologicznego.

ŚWIELUBIE, pow. Kołobrzeg   patrz wczesne średniowiecze

ŚWIĘTOSZYN, pow. Milicz   patrz paleolit i mezolit

Stanowisko 1

TOMICE, pow. Głubczyce   Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Stanowisko A

Badania prowadził mgr Zbigniew Bagniewski. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu neolitu (kultura pucharów lejowatych i ceramiki wstęgowej kłutej).

Ratownicze badania wykopaliskowe przeprowadzono na stanowisku określonym jako A, położonym około 1200 m na północny zachód od północnego skraju wsi Tomice, na cyplu wzniesienia o nocie 219,6 npm, w pobliżu doliny Osobłogi i Młynówki. W roku 1969, na stanowisku tym przeprowadzono badania powierzchniowe, w których wyniku stwierdzono, że nawarstwienia kulturowe i obiekty są silnie niszczone orką. Na powierzchni widoczne były wyorane zarzasy 4 jam.

W bieżącym sezonie wykopaliskowym w miejscu tym założono 2 wykopy o łącznej powierzchni 109 m². Odkryto 7 jam o funkcji najprawdopodobniej gospodarczej, zawierających w swym wypełnisku, stanowiącym ciemno-brunatną próchnicę, materiał zabytkowy w postaci dużej ilości fragmentów ceramiki, krzemieni, polepy, kości oraz tzw. zabytków wydzielonych.

W obrębie II wykopu odkryto 7 śladów po słupach, układających się w wyraźny kąt (narożnik), bliżej nieokreślonej konstrukcji naziemnej, w której zasięgu znajdowały się 3 lub 4 jamy. Być może, że przykryte one były wspólnym dachem wspartym na pionowo wkopanych w ziemię słupach.

WIELICZKA, pow. Kraków   patrz okres lateński

Stanowisko XI